

Vážení,

Náhodou se mi dostala do rukou „Farní zpráva za rok 2004“ a měl jsem velkou radost, protože mi připomněla mládí. Přesto dovoďte malé doplnění historie.

V kapitole 3. uvádíte, že P. Miroslav Cón sloužil i ve vytápěném kostele Srdce Páně. K tomu bych něco dodal.

Kostel BSP v Palackého ulici čp. 4 nebyl kostelem farním, ale působil zde misionářský řád Oblátů. Většinou byli cizinci, zejména z Holandska a kostel i přilehlá budova byl cizí majetek. Proto bylo obtížné pro komunistický režim, aby ho „zabavili“, ale dělali co mohli nejhoršího. Všechny řeholníky vyhnali a jejich představený – P. Josef Straka, který byl Čech, byl přeložen (vyhnán) do Kájova. To vše někdy během roku 1948. V té době na poslední chvíli sem P. Straka nastěhoval naši rodinu, kterou dobře znal, aby nezůstal objekt opuštěný. Ještě mám dopis od P. Straky, kde mému otci posílá příslušné pověření.

Kostel i okolí bylo značně poškozeno při bombardování blízkého nádraží. Sám kostel dostal zásah do levé strany u oltáře. Velké množství přistěhovalců, zejména Rusínů bydlelo poblíž, a tak si moji rodiče umínili, že musí kostel zprovoznit, neboť všechny ostatní kostely byly až ve městě. Škody po bombách se jim podařilo opravit, ale velký problém byl kolem vahan. Byly to velmi moderní složité elektro-pneumatické varhany, se kterými si žádný tehdy dosažitelný odborník nevěděl rady. Nakonec se to podařilo. Topení tam sice bylo instalované, ale nikdy se ho nepodařilo opravit a rozběhnout, mimo jiné i z finančních důvodů kdy by stejně bylo topení finančně neúnosně drahé. Beztak se všechny naše rodinné peníze dávaly na nejn nutnější opravy. Kostel tedy začal sloužit svému účelu někdy koncem roku 1948. Hned nato ale byl další problém, kostel nebyl „úředně schválen“, a tak se tam P. Macháč jinak vynikající kněz bál sloužit. Myslím, že i kaplan P. Cón tam sloužil Mši sv. jen několikrát. Kostel přesto navštěvovalo mnoho lidí z okolí, zejména si vzpomínám na májové pobožnosti vždy v květnu, kdy byla díky pomoci věřících vždy přímo impozantní výzdoba.

Moji rodiče ale chtěli, aby tam byly Mše sv. slouženy pravidelně, a tak přes nějaké známosti snažili získat dalšího kněze. Z Prahy pak přišel mladý kněz P. Svatopluk Schutzner, který pak vedle nás bydlel. P. Schutzner mimo jiné organizoval tzv. „Katolickou akci“ a začátkem roku 1950 musel uprchnout za hranice. Zde byl odsouzen k trestu smrti. Naposledy pracoval v Kongresové knihovně USA a nyní již starý pán žije ve Washingtonu a pokud vím píše paměti.

Svatba mojí starší sestry v roce 1953, těsně po měnové reformě byla jedna z posledních Mší. Sv., která byla v kostele BSP sloužena, mám ještě opis kázání P. Dragouna z této svatby, (mimochodem velmi lichotivého pro moje rodiče).

Nakonec se režimu podařilo kostel zlikvidovat. Nejprve nastěhovali mateřskou školku do druhého patra vedlejší budovy, kde jsme v přízemí bydleli. Prý mají děti přednost. Pak ovšem byly pro děti dvě patra schodů moc, a tak je přestěhovali do patra prvního a druhé obsadila vojenská správa. Někdy v roce 1951-2 odstěhovali i nás a školka měla přízemí, ostatní vojenská správa. Z kostela udělali tělocvičnu boxerského klubu a později tam bylo kino. Všechno zničili a i já si pamatuji jak místní uličníci běhali po ulicích s píšťalami z kostelních varhan.

Následně otce vyhodili ze služby aby nakonec sehnal práci jen ve státním statku. V roce 1956 jsme se raději z Chebu odstěhovali.

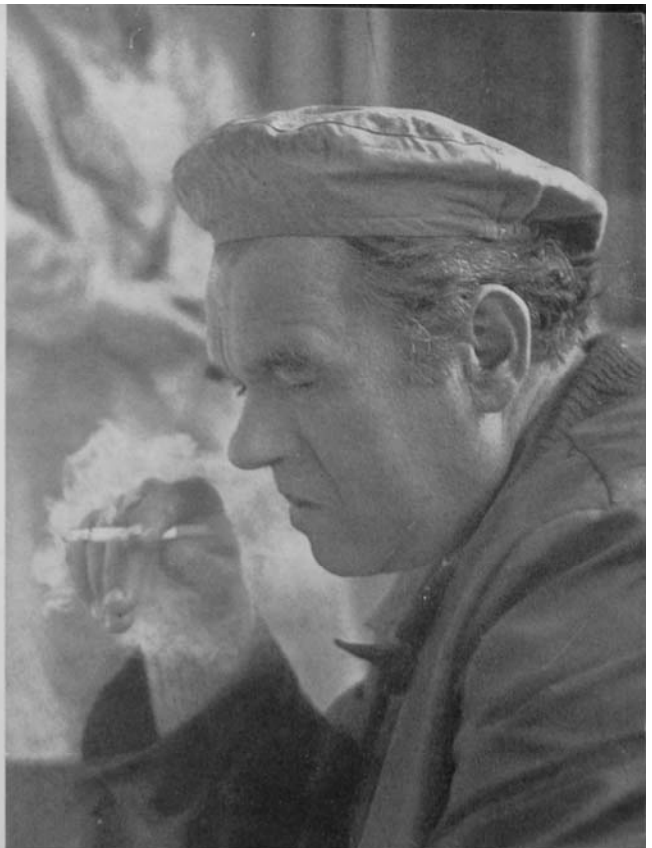
V historickém výčtu byste také neměli zapomenout na P. Jiřího Holuba, náčelníka Skautu. Ten likvidovali už v roce 1948 a P. Jiřího Holuba také na dlouhá léta zavřeli. Nikdy už nedostal „státní souhlas“ a zemřel jako stavební dělník v Praze.

Dole je kopie jeho parte. Přikládám i nějaké další fotografie: kostel BSP a internát řádu Oblátů, Cheb Palackého 4; Chebští ministranti s P. M. Cónem před farou kolem roku 1952, já jsem druhý dole vlevo ;o).

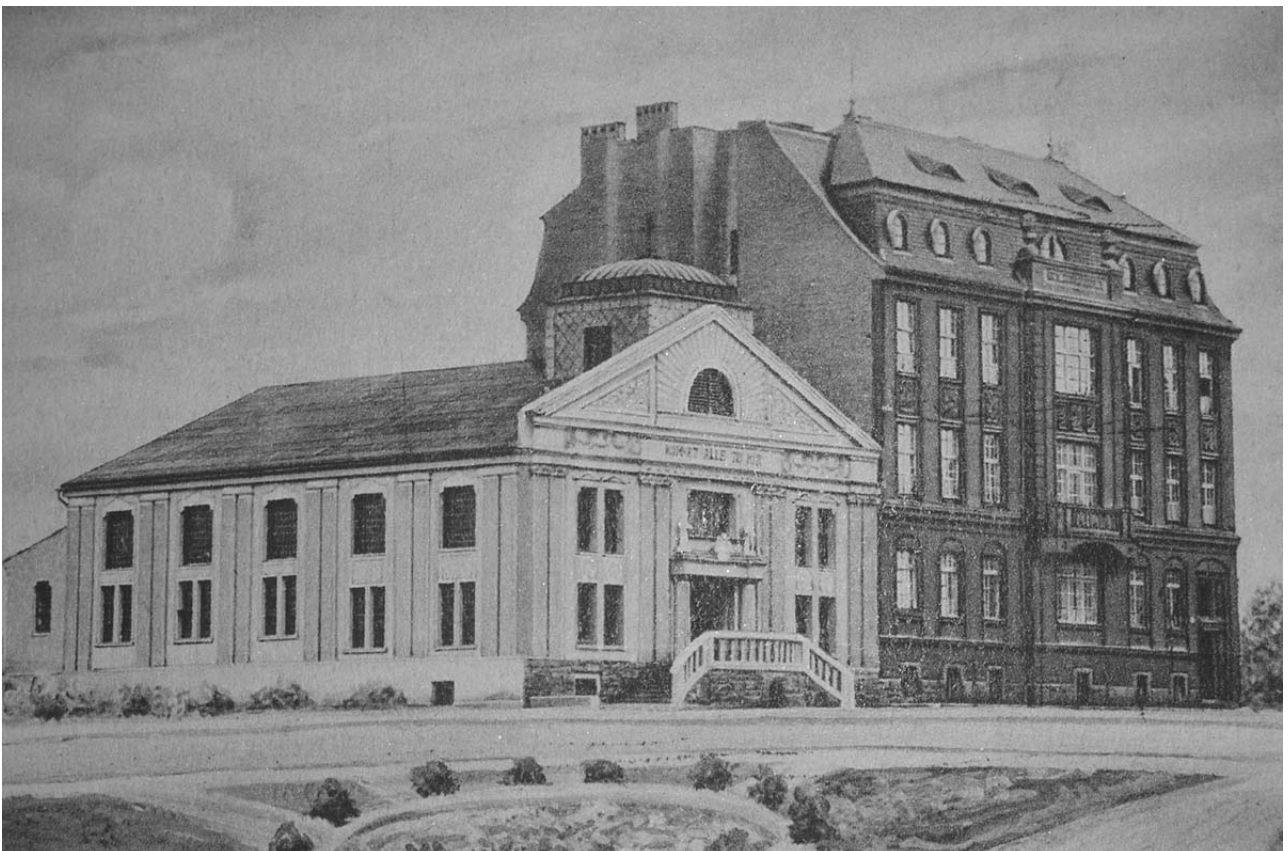
Ještě jednou děkuji za farní zprávu a snad jsem i něco pro vás zajímavého přidal. ;o)

F. Klimeš, Vlachovo Březí 2.5.2008

PS.: Po válce jsme bydleli na Wiesu, nevím, jestli tamní kostel taky spravovala Chebská farnost. Dle informací mé starší sestry tam jezdil na kole vysoký starý česko-německý kněz, výrazná osobnost! Kostel byl přímo na hranicích a za komunistů byl zbourán.

P. Jiří Holub, kněz v Chebu, náčelník skautu. * 5.7.1923 +3.3.1976, Olšanské hřbitovy VII/18c - 24
komunisty dlouho vězněný, foto z parte.

Kostel BSP, Cheb, Palackého 4

Ministranti v Chebu a P. Miroslav Cón. (asi v 1950 - 53). (já jsem druhý z leva dole. F. Klimeš)